

这件作品缘起于西维亚·普拉斯的作品以及她与泰德·胡戈斯的关系,据说后者藏匿了普拉斯的一本日记。

在寻找普拉斯日记的过程中,尼娜也揭示了写作过程本身:纸张上有力的印迹,浮雕般的强度和纹理在白纸上表现为一种“隐藏的”叙述,就像一个永远无法破解的密码。最后残存的影像喻示着作品的激情。由于其不可读性,一个印迹便自然“消失”,因而也就无法存留于记忆中。与此同时,它也讽刺了记录的行为及其必要性(而记录则是日记固有的行为和目的)。

凸凹纸页用黑线系在一起,似乎想要恢复作品散落片段的连续性。针线将一本书的纸页缝在一起,将叙述及修复都装订为一体,同时装订的还有一位女性的事业。

尼娜·帕帕科斯塔尼努

Η αφορμή για το έργο αυτό είναι τα γραπτά της Σύλβια Πλαθ και η σχέση της με τον Τεντ Χιουζ, ο οποίος λέγεται ότι είχε αποκρύψει κάποιο από τα ημερολόγια της.

Μέσα από τη διαδικασία της ιχνογράφησης του κειμένου από τα Ημερολόγια της Πλαθ, αποκαλύπτεται το ίχνος του γραπτού, η δύναμη του αποτυπώματός του πάνω στο χαρτί, η ένταση και η ανάγλυφη υφή που δημιουργείται πάνω στο λευκό ως μια «κρυμμένη» αφήγηση, ως ένας κώδικας που δεν αποκωδικοποιείται. Η εικόνα που μένει τελικά υπαινίσσεται το πάθος της γραφής που αποτυπώθηκε μεν, όμως «εξαφανίστηκε», εφόσον δεν διαβάζεται, επομένως δεν μένει στη μνήμη, και ειρωνεύεται παράλληλα την προσπάθεια και την ανάγκη καταγραφής – σύμφυτη με την έννοια και την πρακτική του ημερολογίου.

Οι λευκές ανάγλυφες σελίδες είναι ραμμένες με μαύρη κλωστή, σαν σε μία προσπάθεια αποκατάστασης της συνοχής των σκόρπιων γραπτών-εικόνων. Το ράψιμο είναι αυτό που ενώνει τα φύλλα ενός βιβλίου, «συρράπτει» την αφήγηση, αλλά και επιδιορθώνει – ενσασόληση, εξάλλου, κατεξοχήν γυναικεία.

Νίνα Παπακωνσταντίνου

The motivation for this work is Sylvia Plath's writing and her relationship with Ted Hughes who, it is said, had concealed one of her journals.

Through the process of tracing the text from Plath's Journals, the trace of the writing is revealed, the force of its imprint on paper, the intensity and the texture in relief created upon the white colour as in a 'hidden' narrative, like an undecipherable code. The image remaining in the end insinuates the passion of the writing that, although an imprint, 'disappeared', since it is unreadable, consequently does not remain in the memory, and at the same time mocks the effort and the need to record – inherent in the notion and practice of a journal.

The embossed pages are sewn with black thread, as if in an attempt to restore the cohesion of the scattered writing-images. It is the stitching that joins the pages of a book, 'stapling together' the narrative as well as repairing – besides, above all a woman's occupation.

Nina Papaconstantinou

希尔维亚·普拉斯: 遗失的日记
2008年(详情) / 纸本, 黑色

Σύλβια Πλαθ: Το χαμένο
ημερολόγιο, 2008 (λεπτομέρεια)
Χαρτί, μαύρη κλωστή

Sylvia Plath: The Missing
2008 (detail) / Paper, black thread